

Kvæðatílfar - Nr: 16

Næmingur:

Flokkur:

Teknirøð

1.
Árla var um morgunin,
sólin roðar í hav,
Beinir gekk í skálan inn,
sum Brestir sterki svav.

2.
"Statt upp Brestir, bróðir mín!
sól í skorar gyllir,
eingin blæsur vindur á vág,
og sjógvurin er stillur.

3.
Lít tær út á Lítlu Dímun,
har hvítir ei við tanga,
aldri fæst ein betri dagur
bjargaseyð at fanga."

Kvæðatílfar - Nr: 16

Næmingur:

Flokkur:

4.
Tóku bond og bjargalínur,
gyrdu svörð við belti,
gingu so til strandar oman,
dreingir tveir teir eltu.

5.
Mælti tað Sigmundur Brestisson,
vetrar var hann níggju:
"Eg skal út á Lítlun Dímun
hin villa veðr at síggja."

6.
Svaraði Tórir Beinsson,
á tólvta ári var:
"Faðir, fert tú á Dímun út,
lat meg fylgja tær!"

Kvæðatílfar - Nr: 16	Næmingur:	Flokkur:
<p>7. "Hvat skulu tit á Dímun gera, har eru stíggir trongir, langir eru teir loftskútar, og lágir eru tit dreingir.</p>		
<p>8. Svaraði Sigmundur Brestisson, snimma vaks hans hugur: "Hann, ið alist við øsku inni, lítið í leikum dugir!"</p>		
<p>9. "Satt hann sigur, sonur mín," Brestir tók til orða, "eingin skal hjá ungum alva bragdarhugin forða."</p>		
<p>10. Tóku bát úr tøttum neysti, rangt var teimum sjógvað, dreingir settust á rengur niður og hövdingar at rógva.</p>		

Kvæðatílfar - Nr: 16	Næmingur:	Flokkur:
<p>11. Lögdu teir at oynni inn, bátin upp teir drógu, gingu so í bergið fram, sum brattar rásir lógu.</p>		
<p>12. Fótafimir og klófastir, óttast ei nakað, lupu lætt um leysar upsir styggan seyð at taka.</p>		
<p>13. Fimm hundrað av áseyði Lítla Dímun bar, svart var alt sum kolamógvur, eyðkent slag tað var.</p>		
<p>14. Stygt og kvikt sum villur fuglur, vartreyst út av lagi. So er sagt, at Hvalbingar, teir tóku av alt slagið.</p>		

Kvæðatílfar - Nr: 16	Næmingur:	Flokkur:
<p>15. Tykir mær tað harmiligt at fara so um fæ; fyrnsta seyð, í Føroyum var, meg lysti enn at sæð.</p>		
<p>16. Fullvæl dugdu høvdingarnir vargaseyð at veiða, gingu so at báti oman, fongin við sær leiða.</p>		
<p>17. Hildu fram at Stóru Dímun, vildu vinna heim, siggja trinnar miklar skútur sigla móti teim.</p>		
<p>18. Albrynjaðar triggjar tylvtir taldu teir á førum; glitra spjót og gyltir hjálmar, sólin skein á svørðum.</p>		

Kvæðatílfar - Nr: 16	Næmingur:	Flokkur:
<p>19. Brestir mælir orðum hátt, gott var í honum evni: "Fullvæl kenni eg seglini og gylta drekastevnið.</p>		
<p>20. Hoyr tú Beinir, bróðir mín! hvat ráð skulu vit taka? Hasir eru garpar teir, ið okkum ætla at saka.</p>		
<p>21. Fyrstur siglir Havgrímur, og síðan Gøtutróndur; áðrenn økt at enda er, elvist leikur óndur.</p>		
<p>22. Fyrstur siglir Havgrímur, og síðstur siglir Bjarni; áðrenn sól í havið setir, blóðgast okkurt jarnið.</p>		

Kvæðatílfar - Nr: 16	Næmingur:	Flokkur:
<p>23. Skjótt so ber teir sjóvarfallið, lagnan gerst so skeiv, náddu vit at Rakhellu og komu upp í Kleiv,</p>		
<p>24. komu vit í stíggín upp, vit kundu hann væl verja, høgdu niður hetjur tær, ið torðu á at herja."</p>		
<p>25. Svaraði hartil Beinir sterki, í royndum var hann góður: "Vit skulu halda at oynni inn, og taka ein harðan róður.</p>		
<p>26. Haldum fram mót næsta nesi! Kunnu vit landi ná, ikki skulu teir rósa av, teir lættan sigur fá!"</p>		

Kvæðatílfar - Nr: 16	Næmingur:	Flokkur:
<p>27. Hildu teir mót oynni inn, herskip aftaná; sóust rógva kappar tveir, so hvíta mjöll dreiv frá.</p>		
<p>28. Armar orna, andlit rodna, spennast sterkar spengur; árar bogna, homlur toгна, skúmið dreiv um rengur.</p>		
<p>29. Rokið stóð um æsing inn sum vestanveður hvast, rendu so at fjørusteini, at barkabandið brast.</p>		
<p>30. Sigmundur og Tórir ungi vóru ikki seinir, lupu teir á landið upp, Brestir og so Beinir.</p>		

Kvæðatílfar - Nr: 16	Næmingur:	Flokkur:
<p>31. Hildu teir at hellu fram, sum hamarsklettur var, lyftu upp so dreingirnar og settu niður har.</p>		
<p>32. "Hoyr tú Beinir, bróðir mín! her skal stríðið standa, onkur skal til heljar fara, áðrenn vit hava andað!</p>		
<p>33. Tú skalt taka suðursíðu, høgt er har at herja; eg skal standa norðanvið, har verri er at verja."</p>		
<p>34. Havgrímur og Bjarni bóndi fram mót hamri fara, Tróndur við sínum fylgisveinum reikar runt í tara.</p>		

Kvæðatílfar - Nr: 16	Næmingur:	Flokkur:
<p>35. Roynast vildu reystir dreingir, skjótt teir atsókn veita, brøður høgga fast og hvast, teir renna flógvan sveita.</p>		
<p>36. Brøður kundu brandar beita, kendu væl til leikir; reyðir gjørdust brynjuringar, kjálkar gjørdust bleikir.</p>		
<p>37. Eldur reyk úr eggjateinum, stál mót stáli smellir, fimm so fullu kroppar niður, heilin stökk um hellur.</p>		
<p>38. Beinir tveir til heljar hjó, og triggjar Brestir sterki; ota undan allir aðrir, gleðast ei við verkið.</p>		

Kvæðatílfar - Nr: 16	Næmingur:	Flokkur:
<p>39. Reiður var tá Havgrímur, hann sær mót Tróndi vendir: "Hví manst tú sum fjöruseyður reika runt um strendur!</p>		
<p>40. Til tess gav eg tær ognir mínar, tú skuldi í víggið ganga; hví letur tú og alt títt lið svörð í slíðrum hanga?"</p>		
<p>41. Vitugur var Gøtutróndur, ikki treyt honum svar: "Mikið vilt tú manntal hava til skotbjálva hjá tær.</p>		
<p>42. Kappa manst tú kalla teg, dólgur ert tú av sonnum, kanst tú ikki við tógva tylvtum vinna á tveimum monnum!</p>		

Kvæðatílfar - Nr: 16	Næmingur:	Flokkur:
<p>43. Heysta manst tú harm og háð, tað spyrst um leið so langa, liðið leyp á tógva menn og mátti aftur ganga.</p>		
<p>44. Vilt tú millum manna metast, og bilar tær ei hugur, fyrstur gakk á klettin upp, og vís so, hvat tú dugir!"</p>		
<p>45. Argur gjørdist Havgrímur, ilskan vaks um mótið, rendi hann mót Bresti upp og legði til við spjóti.</p>		
<p>46. Spjótið gleið í miðju inn, stál í indrum lendi; Brestir gjørdi eitt avreksbragd, hann banasár sær kendi.</p>		

Kvæðatílfar - Nr: 16	Næmingur:	Flokkur:
<p>47. Trýsti hann seg á stungu fram, blóð úr beni oysti, høgdi so til Havgrím sterka, øksl og arm hann loysti.</p>		
<p>48. Deyður dettir Havgrímur og Brestir omaná. Beinir berjast menniliga, tó hann falla má.</p>		
<p>49. Tóri runnu tár á kinn, harðnar Sigmunds sinni: "Grátum ikki frændi mín, vær goymum væl í minni!"</p>		
<p>50. Tróndur trínur á válin fram, væl kundi hann orðum greiða: "Ikki vinnst á hvørjum vetri í Valhøll betri veiða.</p>		

Kvæðatílfar - Nr: 16	Næmingur:	Flokkur:
<p>51. Hoyrast mugu hetjur hesar hart um Bifrøst fara; - doyggja má hvør menskur maður, tó ein mannsins æra.</p>		
<p>52. Ei man vera hildarleikur lokin enn at enda, taka skulum vær dreingirnir og sama veg teir senda!"</p>		
<p>53. Sveinur svørð úr slíðrum dregur; Bjarni fram sær skundar: "Tykir mær so vont eitt verk at drepa børn sum hundar.</p>		
<p>54. Njóta skulu dreingirnir grið ímillum manna." Mongum líkar bjarna orð, men Tróndur mælir annað.</p>		

Kvæðatílfar - Nr: 16	Næmingur:	Flokkur:
<p>55. "Vísur maður er fyrivarin; - höggið tit dreingirnar niður! Vaksa teir upp til valamenn, so býðst okkum eingin friður."</p>		
<p>56. Ílskur gjördist Bjarni tá: "Verði tú vargur í ve! Ikki skulu tit dreingirnar drepa heldur enn sjálfan meg!"</p>		
<p>57. "Ikki var hatta vilji mín," Tróndur orðum vendir, "bara vildi eg royndir freista, hvört tykkara hugur stendur.</p>		
<p>58. Bjóða skal eg teim kostir teir, ið væl mugu eitast góðir, sjálfur vil eg teir fostra upp og læra teir sið og lógir.</p>		

Kvæðatílfar - Nr: 16	Næmingur:	Flokkur:
<p>59. Kenna teim ítrótt og vápnaleikir, skaldamál og sögu." Øllum teim á válinum stóðu líktu nú Tróndar røðu.</p>		
<p>60. Heiðurliga teir høvdingarnar jarða undir fløtu. Tróndur tók so dreingirnar og færði norð í Gøtu.</p>		

